

131

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 29. Januar 1913.

Som det vil være det ærede Udvalg bekendt fra Behandlingen af de i Rigsdagssamlingerne 1902—03, 1907—08 og 1910—11 fremsatte Lovforslag angaaende Det kgl. Teaters Forhold, har Spørgsmaalet om en Forbedring af Lønningerne for Kapellet, Koret og de administrative Embedsmænd og Funktionærer gentagne Gange været Genstand for Forhandling i Rigsdagen. De Skridt, som i saa Henseende blev gjort ved Lovene af 13. Marts 1903 og 27. Maj 1908, maa i Virkeligheden nu betragtes som ganske ufyldstgørende, og jeg vilde derfor finde det i høj Grad betimeligt, om Spørgsmaalet om en Forbedring af de paagældende Lønninger blev optaget paa ny, idet jeg til Oplysning om de foreliggende Forhold skal meddele følgende med Tilslutning for Kapellet og Korets Vedkommende til de fra samme modtagne Andragender.

1. Medlemmerne af det kgl. Kapel har til Ministeriet indsendt et Andragende om, at deres Lønningsforhold maa blive forbedret saaledes, at der normeres 5 Lønningsklasser med en Lønning af henholdsvis 3,400 Kr., 3,100 Kr., 2,800 Kr., 2,500 Kr. og 2,200 Kr. med Oprykning til højere Lønningsklasse hvert 4de Aar.

Lønningerne ere, naar det Kapellets Medlemmer i Henhold til Lov 27. Maj 1908 siden 1. August 1908 tillagte Tillæg medregnes, for Tiden saaledes, at de 10 ældste er lønnet med 2,700 Kr. aarlig, de 10 næste med 2,400 Kr., de 10 følgende med 2,100 Kr., de 10 følgende med 1,800 Kr. og endelig de 12 yngste med 1,500 Kr. Oprykningen fra en Klasse til en højere finder kun Sted i Tilfælde af Vakance i denne, hvilket hidtil faktisk har medført, at der medgaar ca. 25 Aar, inden det højeste Løntrin kan naas. Foruden denne Normalløn er der tillagt 18 af Kapellets Medlemmer det saakaldte Solotillæg, 11 Portioner à 400 Kr. aarlig og 7 Portioner à 200 Kr. aarlig. I alt medgaar der efter disse Regler til Kapellets aarlige Lønninger et Beløb af 113,800 Kr.

Naar det herefter skal overvejes, i hvilken Grad der vil kunne være Tale om at imødekomme det foreliggende Ønske om Lønforbedring, maa det formentlig som et medbestemmende Moment tages i Betragtning, at der for mange af de paagældende Musikers Vedkommende ikke i nogen væsentlig Grad kan blive Tale om nogen Ekstrafortjeneste ved Undervisning, mindre fordi der ikke levnes dem Tid til saadan Sidevirksomhed, end fordi deres særlige Instrument ikke giver dem Lejlighed hertil. Saa længe Teatret ikke disponerer over en Dobbeltscene og derfor ikke fuldt ud kan gennemføre Dobbeltdriften, opstaar der overfor disse Kunstnere den samme Vanskelighed som med Hensyn til Flertallet af de sceniske Kunstnere; paa den ene Side maa man lønne dem saaledes, at de af denne Lønning kan leve paa en efter deres Stand og Stilling passende Maade, og paa den anden Side vil Teatret paa Grund af den begrænsede Dobbeltdrift, med kun een Scene, være ude af Stand til fuldt ud at benytte deres disponible Arbejdskraft.

I det hele maa det som ovenfor udtalt erkendes, at de forhaandenværende Lønninger er meget smaa, naar det tages i Betragtning, dels at Varetagelsen af den paagældende Embedsgerning kræver en meget betydelig og mangeaarig Fordannelse, dels at Stillingen medfører, at vedkommende skal være til Disposition i 7—8 Timer daglig. At Medlemmerne af Kapellet ikke faktisk benyttes saa meget, er vel uimodsigeligt, og det kan heller ikke nægtes, at der netop paa dette Punkt kan støttes en vægtig Indvending imod at drage Parallellen fra selvstændige Operascener i Udlandet. Det er imidlertid lige saa ubestrideligt, at den faktiske Benyttelse af Kapellets Medlemmer i de senere Aar er steget meget betydeligt samtidig med, at Pengenes Værdi i den daglige Omsætning væsentlig er blevet forringet.

Undertegnede Minister maa herefter anbefale, at det foreliggende Andragende imødekommes, dog med den Begrænsning, at de foreslaaede Lønninger paa alle Trin nedsættes med 200 Kr.